

דף ה:

א"ח סימן שנב פעיף א

עין משפט א.

א. הקורא בספר שהוא בגלילה על האיסקופא, ונתגלגל ראש האחד מהספר מידו ונשאר ראשו השני בידו גוללו אצלו אפי' נתגלגל חוץ מד' אמות. ואפי' האיסקופא ברה"י והספר נתגלגל לר"ה משום בזיון כתבי הקודש התירו ^ח.

הגה: ודוקא בכתבי הקודש אבל בשאר דברים אסור אפי' לא נפלו אלא לכרמלית.

א"ח סימן שנב פעיף ב

עין משפט ב.

ב. היה קורא בספר על הגג ונתגלגל ראשו האחד מידו, עד שלא הגיע לעשרה טפחים של אויר ר"ה גוללו אצלו, אבל אם הגיע לתוך עשרה טפחים של ר"ה אם הכותל משופע והספר נח עליו הופך הכתב ומניחו כך עד אחרי שבת. אבל אם הקיר אינו משופע כל זמן שלא הגיע לארץ ממש ^א גוללו אצלו דבכתבי הקודש הקילו. אבל אם הגיע לארץ ממש אסור גם בכתבי הקודש. ובסעיף א' באיסקופא שרבים דורסים עליה ויש בזיון יותר התירו גם בהגיע לארץ ממש.

ת. משנה עירובין צ"ז, ואפי' שנתגלגל מחוץ לד' אמות בר"ה אין בזה חיוב חטאת מה שגוללו אצלו לרה"י כיון שאין עקירה והנחה בשלימות של הספר, ולא גזרו חכמים שמא יפול מידו גם הקצה השני ויבא להביאו ויתחייב חטאת דמשום בזיון כתבי הקודש לא גזרו. וצ"ל דבאיסקופא דורכים רבים והוי בזיון טפי לא כן בסעיף ב' בנתגלגל מהגג ששם אם הגיע לארץ ממש לא התירו כיון דלא דורכים שם רבים העמידו גזרתם. מ"ב אות ב', ואות ד'.

ואם נפל גם ראשו השני אפי' לכרמלית אסור להביאו גם בכתבי הקודש, ב"ח. א. והגר"א חולק וס"ל דכל זמן שהגיע לתוך ג' טפחים מהארץ הוי לבוד ואסור לגוללו. מ"ב אות ט"ז.